

Naufragis d'Alacant.

En els fons marins del cap de les Hortes, pròxim a la ciutat d'Alacant, es van descobrir uns grans blocs de pedra.

A primera vista no hi havia cap element que permetera datar les restes.

Per mitjà de mànegues de succió es van retirar els sediments i les fulles de Posidonia acumulades entre els carreus.

Així es va poder arribar fins al nivell inferior del jaciment, on van aparèixer restes del casc del vaixell.

Llavors es va iniciar la fase d'escorcoll de les restes. Per a això es va instal·lar un bastidor lleuger, des del que es van prendre les mesures i es van fotografiar les restes trobades.

La investigació va permetre datar al naufragi entorn del segle XV, tant per la tècnica de construcció del vaixell com per la presència d'alguns fragments de ceràmica.

La informació d'un naufragi antic és fràgil. Cal dibuixar, fotografiar i mesurar abans d'extraure res, i anotar-ho cuidadosament davall l'aigua.

En este cas, es va arribar a la conclusió que el vaixell, carregat amb pedra d'una pedrera pròxima, va naufragar a conseqüència d'un sobtat canvi del vent, que va fer que s'estavellara contra la costa quan navegava cap a la ciutat d'Alacant.

A escassa distància d'estes restes, testimoni de com és de perillosa la navegació en les proximitats del cap de les Hortes, reposa un altre naufragi, mimetitzat davall la posidonia.

La seua càrrega era poc freqüent: primes làmines de pissarra, que l'onatge ha anat fracturant i escampant per tota la zona.

Entre les restes, es van localitzar parts del casc. Les quadernes van permetre establir que es tractava d'un pailebot del segle XIX.

Estes restes, a més, han propiciat l'estudi dels efectes de l'acció mecànica del mar i de la colonització de les restes per la posidonia.